

det er formelt en endelig Behandling, det er 3die og sidste Behandling i Folkethinget, men man vilde tage mærkelig fejl, hvis man tror, at dette kan blive en endelig Lov, naar vi ikke engang kunne faae, hvad vi vil sidst, men gaa et stort Stridt tilbage derfra. Jeg vil hverken haabe eller ønske, at dette skulde blive det endelige Udsald, og deri kan jeg godt slutte mig til, hvad min ærede Sidemand til Høire (Hørup) sagde, at havde der været Udsigt til en Overenskomst, saa kunde man have overvejet Sagen, men vilde De ikke engang unde os, hvad vi vil sidst, men gaa et Stridt tilbage, dels paa Straffene og dels saaledes, at vi ikke engang kunne faae et Udsørelsesforbud, hvis det skulde vise sig nødvendigt, saa hverken tror eller ønsker jeg, at det skulde blive til Lov. Det kan jo være min Skyld, men jeg er ikke bleven overbevist af den Række Beviser, den ærede Ordfører sidst anførte imod et Udsørelsesforbud. Vi andre Landmænd, som have en anden Opfattelse, maa dog ogsaa have Lov til at fremsætte den, og jeg maa sige det ærede Flertal, at de Herrer maa vide, at naar vi staa her og hævde et bestemt Standpunkt, staa vi med samtlige 3 Fællesrepræsentationers Forsamlings Flertal i Ryggen. Det har dog nogen Betydning. Jeg har nok hørt fremsat, at det er Godseiernes Sag; der er Tale om, at det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) følger Godseierne, og at saa følge vi ham. Nei, de Herrer maa undskyldes; De maa vide, at vore Delegeretforsamlinger ere sammensatte komplet efter den almindelige Valgret. De maa vide, at det er Smaabønder og Husmænd, der komme og stemme i Landboforeningerne, og De maa vide, at naar vi have Delegeretforsamlinger, er det ikke Forsamlinger, der bestaa af Godseiere, men Forsamlinger, der netop ere en Repræsentation ogsaa for de mindre Landeieendomsbesiddere. De Herrer behøve kun at tage Betænkningen frem; De ville da se, at det ikke alene er de jydsk Fællesforeninger, der have udtalt sig saaledes, men ogsaa i den slyenke, som har udtalt sig, efter at Lovforslaget var forelagt, er man kommet til det samme Resultat. Det er ganske mærkeligt at se, og det skal jeg minde om, at de 4 Mænd, hvis Navne staa under den jydsk Delegeretforsamlings Beslutning, ere Peter Boisen, Gjedved, en bekendt Venstremand Lauritsen fra Demstrup, Professor Segelcke og en Proprietær eller Forpagter Winkel fra Bendtslysel. Det berettes særlig i den officielle Beretning, at dette Forslag om Udsørelsesforbudet er blevet vedtaget enstemmig. Jeg negter ikke, at der kan have været Medlemmer af Delegeretforsamlingen, der ikke have ønsket det eller ikke

have været enige dert, men der staaer i hvert Fald i den officielle Beretning, at det er vedtaget enstemmig, saa de Herrer maa virkelig forlade os, at for saa vidt have de to ærede Medlemmer, der have stillet Vædringsforslaget, og som have vundet Tilslutning fra det Mindretal, som det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) taler for, vundet Tilslutning ude iblandt Befolkningen baade hos de Store og de Smaa, som have den Overbevisning, at det vilde være en Ulykke for os, dersom vi ikke paa dette Punkt i det Mindste beholde det, som vi hidtil have haft. Derfor, siger jeg, er det mit Haab og mit Ønske, at dette kun maa være en foreløbig Behandling. Jeg for mit personlige Vedkommende kunde ikke alene af den anførte Grund, men ogsaa af rent politiske Grunde, som Venstremand, have ønsket, at man fra den anden Side havde stillet sig saaledes, at der kunde være blevet en Overenskomst ved denne 3die Behandling. Saa vi ikke den, tror jeg, at man kommer til at berede netop den Side, som haade den ærede Ordfører og jeg tilhøre, et politisk Nederlag, netop i denne Sag — vi skulle nok faae at se, hvorledes det ender — men det forekommer mig dog, at det kan hverken være, hvad de have ønsket eller tilsigtet. Naar det er oplyst som nu sidst af den ærede Indenrigsminister, at vor Smørproduktion er i stadig Stigning og mere end nogen anden Ting er det, vi Alle leve af, kan man være vis paa, at Sagen vækker stor Interesse. De kunne ikke begribe, at det har vakt saa stor Interesse, og derfor komme de med forbauset Mine og sige: Er det Noget, som det er værdt at snakke om? Jo, jeg lover for, saa vist som vi skulle leve af Jorden, skulle de snart faae at vide, at det er Noget, der er værdt at snakke om, thi det er vor Hovedudførsel, det gjælder. Det har saa stor Betydning for os, at vi ikke af Hensyn til Theorier eller Doktriner skulle udsætte os for uerstattelige og uoprettelige Tab. Det kunne de Herrer være overbeviste om, og derfor skal jeg slutte, som jeg begyndte, med at udtale, at jeg haaber og ønsker, at vi maa se denne Sag igen, og jeg vilde betragte det med den største Bebrøvelse, dersom vi endte denne Samling uden i det Mindste at naae saa Meget, som der er Lov, indtil den nuværende Lov udløber den 1ste Mai. Derfor agter jeg selvfølgelig at stemme for de Vædringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem fra Randers (Süttichau) og Rjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Rosen). Der er imidlertid et Vædringsforslag i den Række af Vædringsforslag, som de to ærede Medlemmer have stillet, nemlig Vædringsforslaget til §